

อาณิสงส์ของการมีสัจจะ

พระภาวนาวิสุทธิคุณ

R3007

มีสองตายาย เขาพากันเดินจงกรมบนนอกชานเรือนตอนเดือน

หงาย ไข่มอยมาลักควาย นี่เรื่องตก ๓๐ ปีแล้ว สองคนตายายเดินจงกรมที่นอกชานเดือนหงาย ถ้าไม่ได้ชั่วโมงไม่เลิก ต้องได้ชั่วโมง *ก็ขวย่างหนอ ซ้ายย่างหนอ* ซ้ำ ๆ ใครจะไปเหนื่อมาได้ซ้ำไม่สนใจ ใครจะเรียกขาก็ไม่รับปาก แหมเดินดี เดินจงกรมมีสัจจะว่าเดินหนึ่งชั่วโมง ความอยู่ได้ถุ่น ขโมยมา ๔ คนก็มาลักควาย คนหนึ่งก็เฝ้าเจ้าของไว้ คนหนึ่งก็ไปเฝ้าทางปากตรอกไว้ คนหนึ่งตัดคอกได้ถุ่นแล้วเอาควายออก มีความ ๓ ตัว ควายอ้วน ๆ เอาควายไปแล้วเปิดเลย คนที่มันเฝ้าเจ้าของมันยังอยู่สุนัขหลับหมด ไม่รู้มันใช้สะกดหรืออย่างไรเราก็ไม่ทราบ หรือดาวหมามันขึ้นเราไม่รู้เรียนหรือเปล่าดาวหมาขึ้นลักขโมยตอนนั้น ถ้าไม่เรียนจะบอกให้เอาไหม ดาวหมาขึ้นหลับหมดเลย ลักของได้ตอนนั้นนะ

อาณิสงส์การเดินจงกรม ความออกนอกบ้านไปแล้ว คนที่มันเฝ้าอยู่ได้ถุ่นบ้านเจ้าของดูว่าเจ้าของจะตื่นหรือเปล่า เดือนมันหงายนี่มันก็อะไรไม่รู้ *ขวย่างหนอ ซ้ายย่างหนอ* เอ๊ะ ผีสิงหรือยัง ก็เดินดูจนควายออกไปตั้งเยอะแล้ว ออกปากตรอกไปแล้ว เอ อะไรกัน นี่ *ขวย่างหนอ ซ้ายย่างหนอ* ขโมยที่เฝ้าคอกมันก็ถอยหลังเรื่อย มันอยากดู ถอยหลังมาเรื่อย ๆ ถอยหลังออกมาจากได้ถุ่นเรื่อย ๆ ก็ดู อะไรกัน นึกว่าผีเรือนหรือยัง เพราะไปลักควายมาหลายเจ้าไม่เคยมีผีอย่างนี้ ขโมยไม่ได้เรียนเดินจงกรม ถ้าขโมยมาเรียนซะแล้วก็ไม่เป็นอะไรนะ จะได้ว่าเขาเดินจงกรมมันไม่รู้นี่ ถอย ๆ มาเหยียบเอาหมาเข้า หมาตื่นหมดบ้าน หมาที่อยู่ ๑๐ ตัวเห่ากันใหญ่ เลยควายที่เอาไปแตกกันหมด ความไม่หาย นี่อาณิสงส์เดินจงกรมนะ มีข้าวของอะไรไม่ต้องไปจ้างใครเขาเฝ้า สองคนตายายก็เดินจงกรมไปซี ถ้าไม่เดินก็หลับเลย อันนี้เรื่องจริงที่ผ่านมา ๓๐ ปีแล้ว

เอาไป ๆ ถ้าเป็นของลื้อ ๆ เอาไป ถ้าเป็นของอ้าวอยู่ พองหนอ ยุบหนอ ๆ อยากรู้
เอาไป ๆ

พอพูดกันสักพัก ก็มีเสียงเรียกให้ช่วย ตำรวจก็มองหา เอ...อยู่ที่ไหนแปลก อยู่
ใต้เตียงเวลาเข้าได้ออกไม่ได้ สะโพกตึงตอก เลยเข้าไปยกเตียงไม่ซิงชั้นออกมา ใก้ยัง
อยู่ในปาก จะกลืนก็ไม่กลืน ไม่มีพองหนอ ยุบหนอ เตี้ยกับแม่ทำ ลูกสาวไม่ได้ทำ ใน
ที่สุดก็ได้ของคืนหมด แต่เตี้ยกับแม่ในที่สุดก็บอกตำรวจว่าไม่เอาเรื่องเอาความ ไม่
ติดตามฝากหลวงไป แล้วแต่เถอะว่าเสียสละแล้ว บอกว่าจะติดคุกติดตะราง
อโหสิกรรม แล้วพวกขโมยก็มาราบตาแป๊ะกราบยายซิ้ม แล้วตำรวจก็ถามว่า เป็น
ยังไงถึงยังไม่ออก มีพระอะไร ตาแป๊ะบอกมีพระพองหนอยุบหนอ ลื้อเอาไปใช้เถอะ
ยังไม่ออกแน่ พระพองหนอ พระยุบหนอ

ในที่สุด ตำรวจมาที่วัดนี้ เตี้ยนี่เป็นนายพันเอก เป็นนายพลตรีไปแล้ว ตำรวจ
บอกเอาพระตาแป๊ะพองหนอยุบหนอลงจริง ๆ ปีนังยังไม่ออก เพราะว่าคุณนายชื่อ
ว่าสะโพกตอกกว่า ๆ นี่นะเข้าไปได้บอกว่าคุณนายเข้าไปได้ยังไง บอกว่าฉันก็ไม่รู้
ตกอกตกใจพรวดเข้าไปใต้เตียง เตี้ยไม่ซิงชั้น เวลาออกออกไม่ได้ สะโพกตึงก็ต้อง
ไปช่วยกันยกเตียงไม่ซิงชั้นออกมาเห็นใหม่ มันก็เป็นได้แบบนี้

ป็นยังไม่ออกก็คือสัจจะ ความจริง และที่ว่าคล่องพระไปเป็นกิโละนะ โป่ง
ตายไปหลายราย เพราะไม่นึกถึงคุณพระอยู่ในใจเลย ไม่มีสัจจะ เสียสัจจะ เอาพระไป
คล่องเสียเวลาเปล่า ๆ พระพุทธเจ้าไม่ช่วยแน่ อาตมาขออภัย

อาตมาไปชายแดน ถ้ามหัวหน้าหน่วยเป็นพันตรี บอกมีไหมป็นยังไม่ออกยังไม่
เข้า มีคนเดียว นอกนั้นตายเรียบ โดนปืนตายทั้งนั้น แต่คนที่ไม่ตาย โดน
เอ็ม ๑๖ หล่นจากเข้าคือเป็นเวลาหนานแล้ว ตอนนั้นเป็นสิบโท เตี้ยนี่เป็นร้อยเอก
แล้ว อาตมาบอกขอมาสัมภาษณ์ แต่นายพันตรีก็ไมู้หรือกว่ามันอยู่ด้วยอะไร

อาตมาก็มากล่าวอีกถึงอิสลาม เป็นชาวอิสลาม พ่อเขาเป็นแขกแม่เป็นชาว
พุทธ ก็เอาตะกรุดมาให้อาจารย์ดู ถักเสียสวยเลยคล่องคอไว้ นายพันตรีก็ไมู้ว่ามี

อะไรดีเป็นอิสลาม ทำไมมันเหนียว ทำไมทหารไทยตายชะเรียบ ในเขาค้อนี่เองเลย เพชรบูรณ์ไปนี่ ติดต่อกับพิษณุโลก อาตมาไปมา ที่ไปนี่ก็เอาของไปแจกไม่ใช่เอา เหรียญไปแจกนะ เอาขนมเอากระยาสารท ขนมเปี๊ยะ เอาพวกน้ำปลาไปแจกทหาร ชายแดน ๒๔ ลังเรียบไม่พอแจก ทหารชอบไม่ใช่ไล่แจก อาตมาถามบอกขอคูชิ อิสลามบอกหลวงพ่อย่าจับ เอาไม่จับได้ไง คนละศาสนาถือหรือ ไม่ใช่หรือครับ เตียวผมจะเล่าถวาย

พอผมจะมาสนามรบนี้ผมก็ไปลาลุง ๆ ผมเป็นทายกพระ แต่ที่นี้แม่ผมได้ กับป่าที่มาจากเมืองนอก ก็ต้องตามป่าไปอิสลาม แล้วก็บอกมาขอของดีลุงจะให้อะไร ลุงบอกเอาผ้าห่มแม่เจ้ามา แล้วลุงจะทำให้ เอาผ้าห่มมาตัด ๆ เข้าแล้วก็เอาเชือกถัก เสียสวยเลย แล้วก็ให้คล้องคอ แล้วบอกให้หลานตั้งนะโมเอาแบบพุทธ ท่อง นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ ๓ หน แล้วนึกถึงพระเจ้าของเจ้า ก็ตามใจ บิดามารดาปกป้องรักษา คุณครูบาอาจารย์ผู้มีพระคุณทั้งหลายแด่นี้แหละ แล้ว เจ้าอิสลาม ๑. เหล้าหยุดเดียวไม่กิน ๒. การพนันไม่เล่น ๓. ผู้หญิงไม่เที่ยว สามอย่างเท่านั้น หล่นจากกฎเขาก็ไม่เป็นไร เขาเลิกเสื่อให้ดู บอกบอบช้ำไปเลย แต่ ที่นี้เพื่อนทหารของผมก็กินเหล้าเข้าไปในหมู่บ้าน กลับไปก็ไปเหยียบกับระเบิดตาย

นี่แค่ผ้าห่มแม่ ปีนยังยิงไม่เข้า เขาไปทำเป็นตะกรุดคล้องคอ อาตมาจับ เขาถึงไม่ให้จับ บอกว่าเป็นผ้าห่มแม่ผม เลยให้นายพันตรี บอกอยู่ด้วยกันมานาน ไม่รู้ไม่เห็นเล่าให้ฟัง กลัวทหารจะล้อว่าเอาผ้าห่มมาคล้องคอ ว่าอย่างนี้ เตียวทหาร บางคนก็ว่าไม่ใช่ผ้าห่มแม่ เอาผ้าห่มเมียมาคล้องคอ นี่บางที่แม่มาหากก็หาว่าเมียมาหา ทหารที่นั่นเป็นอย่างนี้เขาเล่าให้อาตมาฟัง นี่ก็เรื่องจากชีวิตปฏิบัติธรรม ถึงจะเป็น อิสลามหรือไม่ก็ตามเขามีสัจจะของเขา เหล้าไม่กินเลยแม้แต่หยุดเดียว พระเจ้าก็ช่วย ได้ นี่ผ้าห่มแม่ก็ช่วยได้ เตียวนี้ไม่เอาแล้ว ผ้าห่มแม่ก็ชักให้ไม่ได้ ที่ผ้าห่มเมียชักได้นะ เห็นบางคนเขาพูดกัน ข้อเท็จจริงอย่างไรไม่รู้ เห็นบางคนเขาพูดกัน บางคนถูกผ้า ผู้หญิงไม่ได้เพราะกลัวเสื่อม อาตมาว่าไม่จริง อยู่ที่ใจ เสื่อมไม่เสื่อมอยู่ที่ใจ ไม่อยู่ที่ ผ้าห่มผู้หญิงหรอก